

Program

Sesiunea de comunicări științifice
bucurești, forme urbane și de arhitectură
6 - 7 aprilie 2006

Secțiunea I Comunicări

Joi 06 aprilie 2006

Orele 10:30 - 13:30 - Sala Frescelor UAUIM București

Moderator: asist.drd.arh. Vasilica Bondor-Negraru

Secretar: asist.arh. Camelia Rozan

10:30 - 10:45 - Cuvânt de deschidere

prof.dr.arh. Nicolae Lascu - Prorectorul UAUIM

10:45 - 13:30 - Comunicări

1. Sub incidența luminii - conf.dr.arh. Adrian Spirescu
2. Cursul Dîmboviței, o nouă imagine - conf.dr.arh. Alexandru Vasiliu
3. Habitat urban - purtător de securitate la risc global - conf.dr.arh. Cristina Gociman & ing. Elena Dinu
4. Arhitectura care operează în negativ - arhitectura intervalului - golul care articulează - gol, porozitate, pliu - șef lucrări drd.arh.Iulia Stanciu
5. Satul din Bucuresti - șef lucrări dr.arh. Bogdan Tofan
6. Confort urban - conf.dr.arh. Dana Chirvai
7. Forme arhitecturale ale locuinței la periferia orașului - șef lucrări drd. Teodorescu Ion -Dan
8. Locuințe colective noi în București. Către o revanșă postumă a modelului progresist? - asist.drd.arh. Vladimir Vinea
9. De la banalitate la inovație în locuința colectivă. Propunere de clasificare a tipologiilor apartamentelor locuinței colective pe baza unui model matematic - lector drd.arh. Petre Vencu
10. Intimitatea spațiului construit - prep.drd.arh. Vladimir Nicula

Secțiunea II Comunicări

Joi 06 aprilie 2006

Orele 15:30 - 18:30 - Sala Frescelor UAUIB București

Moderator: lector dr.arh. Anca Mitrache

Secretar: prep.drd.arh. Carmen Duțescu

15:30 - 18:30 - Comunicări

1. Practici de utilizare a spațiului public - prep.drd.arh. Vlad Eftenie
2. Despre vernacular și tradiția schimbării - prep.drd.arh. Andrei Șerbescu
3. Drama talentului contemporan - prep.drd.arh. Ștefan Simion
4. Interfața interior-exterior văzută din exterior cartierul Vatra Luminoasă - reper sau model - asist.drd.arh. Daniel Comșa
5. Spațiile de tranziție - modalități de (de)limitare spațială - asist.drd.arh. Vasilica Bondor-Negraru
6. Forme arhitecturale în noaptea - lector drd.arh. Cristina Pană
7. Zgomot alb - forme și discursuri într-o metropolă post - umanistă - asist.dr.arh. Cosmin Caciuc
8. Tradiție și modernitate în arhitectura de cult bucureștean? - prep.drd.arh. Alexandru Călin
9. Aspecte ale relației oraș - mare/port în Constanța la începutul secolului XX - prep.drd.arh. Irina Băncescu

Secțiunea III Comunicări

Vineri 07 aprilie 2006

Orele 10:30 - 13:30 - Sala Frescelor UAUIB București

Moderator: lector dr. arh. Grigore Negoescu

Secretar: prep.drd.arh. Ionuț Anton

1. București, secolul XIX. O restituire - conf.dr.arh. Gabriela Tabacu
2. Renașterea arhitecturii - conversie și reconstrucție. Interfața dintre vechi și nou - conf.dr.arh. Cristina Ochinciuc
3. Generarea formei prin algoritmi genetici - preocupări teoretice, instrumente și exemple - asist.drd.arh. Andra Panait
4. Spații publice, în țesutul vernacular al Bucureștiului - prep.drd.arh. Mihai Duțescu
5. București o experiență interactivă - prep.drd.arh. Carmen Duțescu
6. Demolarea Bucureștiului. Pe timp de pace. - asist arh. Cătălin Berescu
7. Corpul uman model pentru arhitectura - prep.drd.arh. Emil Ivănescu
8. CIVIC - prezentarea proiectului de diploma de master româno-francez 2006 - ECHIPA: Crp.Crina Coliban, Urb.Mona Edulescu, Drd.Arh.Toader Popescu,, Drd.Urb.Octavia Stepan, Drd.Arh.Irina Vencu

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006

| 2

UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ȘI URBANISM "ION MINCU"
BAZELE PROIECTĂRII DE ARHITECTURĂ ȘI SINTEZA DE PROIECTARE

Secțiunea IV Masa rotundă

Vineri 07 aprilie 2006

Orele 15:30 - 18:30 - Sala de Consiliu UAUM București

Moderator: prof.dr.arh. Mircea Ochinciuc

Secretar: asist.drd.arh. Ioana Virginia Popescu

UNIVERSITATEA DE ARHITECTURĂ ȘI URBANISM "ION MINCU"
BAZELE PROIECTĂRII DE ARHITECTURĂ ȘI SINTEZA DE PROIECTARE

programul sesiunii

bucurești, forme urbane și de arhitectură |
sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 4

Secțiunea I

Sub incidența luminii

conf.dr.arh. Adrian Spirescu

Catedra Bazele Proiectării

...*"Je compose avec la lumiere !"*.... spunea în 1961
Le Corbusier.

Lumina generează umbre, ea însuflețește materialele, culorile, ea sugerează spațiul dintre volume și volumele. Intensitatea ei poate fi orbitoare iar umbrele pot fi nuanțate, odihnitoare; dar în absența umbrei, lumina este săracă. Indisociabilă și opusă-n același timp, umbra și lumina sunt deopotrivă o sursă de creație cu implicare directă în arhitectură. Asta este ceea ce voi încerca să demonstrez în cartea *One book-Light...* sub incidența luminii. Iar lucrarea supusă atenției dvs. este o parte din această carte.

Partea ilustrativă conține și unele lucrări-proiectate de mine și deja executate în care preocupările de cum lumina modelează arhitectura par a fi semnificative.

Cursul Dâmboviței, o nouă imagine

conf. dr. arh. Alexandru Vasiliu

Catedra Bazele Proiectării

Un curs de apă care traversează un oraș este de multe ori de natură să-i definească acestuia o anumită personalitate.

S-a vorbit mult despre traumele suferite de capitala noastră în perioada lui Ceaușescu și poate mai puțin de cele suferite de cursul Dâmboviței.

Au fost făcute pe rând o serie de intervenții cu caracter tehnic: realizarea tunelului pentru prima linie de metrou în săpătură deschisă, construirea principalului canal magistral colector al Bucureștiului, precum și realizarea la suprafață a unei oglinzi de apă curate din Lacul Morii într-o albie betonată puțin adâncă.

Distrugerea plantațiilor de pe cursul Dâmboviței a marcat într-un mod negativ întregul traseu.

Imaginea rezultată este lipsită de interes, compusă minimalist, fără valori estetice.

Dacă vom analiza fronturile construite de pe cele două maluri de la Ciurel până în zona Vitan-Bîrzești vom constata că ele sunt total dezordonată (clădiri cu funcțiuni și dimensiuni diferite alternând cu spații largi neconstruite).

Intervențiile care să creeze o nouă imagine compozițional-estetică se pot grupa în trei mari categorii:

1- Replantarea întregii zone cu arbori și arbuști, realizarea unei rețele de mobilier urban, dublată de un sistem complex de iluminat artificial.

2- Construirea unui mare număr de poduri suspendate cu galerii comerciale.

Punerea în evidență a unei noi imagini estetice a construcțiilor de pe cele două maluri, cu detalii expresive guvernate de principiile unui plan urbanistic general de lungă durată.

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 5

Habitat urban - purtator de securitate la risc global

conf.dr. arh. Cristina Olga Gociman & ing. Elena Dinu

Catedra Bazele Proiectării

Orice program de reconstrucție post-dezastru are nevoie să combine metode moderne și tradiționale astfel încât vulnerabilitatea să fie redusă și flexibilitatea să fie ridicată.

Obiective

1. Implementarea unui sistem strategic de protecție la risc global prin dezvoltarea conceptului habitatului purtator de securitate.
2. Habitatul purtator de securitate este acel spațiu suport care are un grad înalt de asigurare la risc, adică nu este susceptibil de a fi distrus, ci și acel spațiu care este înzestrat cu valori patrimoniale care formează și reperaază apartenența comunitară și sentimentul social al ființei.
3. Implementarea unui plan de securitate multi-tajat (multi-level safety system) implicând toate nivelele de organizare spațială: obiectul - clădire; vecinătatea - ansamblul de clădiri; localitatea și teritoriul.
4. Formarea unui sistem polinuclear de centre de securitate spațială, apte de a relocaliza populația afectată post-dezastru numit sistem suport de habitat de urgență.
5. Identificarea oportunităților de dezvoltare urbană și reconstrucție post-dezastru generate de centrele de securitate.

Arhitectura care operează "în negativ" - arhitectura intervalului - gol, porozitate, pliu

șef lucrări drd. arh. Iulia Stanciu

Catedra Bazele Proiectării

Pentru mulți ani, arhitectura s-a definit prin plinurile pe care le-a conturat, prin obiectul edificat, valorizat pozitiv. Pentru mulți ani, menirea spațiului gol era doar de punere în valoare a obiectului, iar împărțirea dihotomică plin-gol era conotată implicit pozitiv-negativ.

Astăzi al doilea termen al dualității, golul, s-a insinuat în geometria altădată fermă a arhitecturii (de la scara obiectului la scara urbană) și lucrează simultan cu aceasta, reconciliind, coexistând, creînd un dialog fluctuant, uneori ambiguu, sau chiar devenind independent, accentuând semnificativ absența.

Proiectarea golului nu rămâne ca un eveniment rezidual izolat, rezultat sau excepțional, ci se transformă într-un sistem de lucru operativ, care potențează spațiul pozitiv și prin inserierea cu acesta definește noi topografii urbane.

Într-un nou tip de geometrie complexă, golul (intervalul) devine locul special prin care arhitectura "însușește și expiră", o pernă structurală elastică.

Prezentul demers încearcă să surprindă nuanțele tipologice prin care "negativul" transformă arhitectura într-o topo-arhitectură.

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 6

Satul din București

lector dr. arh. Bogdan Tofan

Catedra Bazele Proiectării

Arhitectura este o artă pe care toți trebuie s-o învățăm pentru că toți ne ocupăm de ea.

John Ruskin

Se intuiește de mult timp o legătură puternică între spațiul arhitectural conceput și controlat de arhitect și dezvoltarea personalității umane prin înseși activitățile curente productive, ludice, educaționale, de socializare, productive sau de recreare ce se pot desfășura înăuntrul lui.

Această legătură se stabilește într-o proporție hotărâtoare, prin elementul identitar al spațiului în care omul crește, acționează și se dezvoltă. Identitatea "Casei", în care se dezvoltă personalitatea umană, asimilează specificul zonei geografice și al civilizației locale și exersează legăturile dintre psihic și volume pe dimensiuni ale subconștientului.

Devenirea personalității umane, proces deosebit de complex, capătă condiționări deosebite în cazul copiilor orfani, în permanentă căutare de identitate. Un spațiu cald, ocrotitor, inimitabil al unei case proprii, atmosfera și influențele civilizatoare ale "familiei" adoptive pot avea efecte pozitive, deosebit de vizibile, de relevante în acest caz.

În istoria "programelor" arhitecturale ce au dat față așezărilor omenești, noutatea a fost conexă progresului și prosperității omului.

Confort urban

conf. dr. arh. Dana Chirvai

Catedra Bazele Proiectării

"Cei mai fragili la judecată sînt tocmai intelectualii. Ei sînt cei care au marsat în toate ideologiile pentru că, prin dialectica lor pot justifica orice."

EUGENE IONESCO

Din interviul dat de dna. Marie France IONESCO

Lucrarea de față se referă la analiza factorilor ce aduc contribuții noi la definirea termenului de CONFORT URBAN.

În acest sens concentrarea atenției într-o perspectivă novatoare, va avea în vedere marile transformări determinate de procesul urbanizării și industrializării care a avut loc după perioada postbelică.

Forme arhitecturale ale locuinței la periferia orașului

arh. Dan Teodorescu
Catedra Bazele Proiectării

Expansiunea urbană reprezintă o problemă actuală a dezvoltării sociale și economice; a managementului urban; a cercetării fenomenelor complexe arhitectural-urbanistice.

Periferia este o zonă de trecere între spațiul urban și cel rural, manifestată prin:

- activități economice specifice;
- structuri caracteristice sociale ale populației;
- configurații urbanistice speciale;
- forme urbane unice.

Forma urbană are un înțeles urbanistic incluzând:

- structurile urbane (spațiale și funcționale);
- activități specifice (în cadrul vieții urbane);
- forme arhitecturale

Conceptul de bază a lucrării îl reprezintă recunoașterea faptului că periferia este o arie în care se amestecă caracterele din două zone distincte din punctul de vedere al structurilor funcționale și al configurațiilor spațiale.

Caracterul predominant al formelor de arhitectură este generat de locuire și în special de programul arhitectural al locuinței.

Locuința se exprimă din punctul de vedere al formei arhitecturale prin:

- volumetrii;
- raporturile plin/gol;
- materiale;
- decorații.

Aceste caracteristici definesc în acest context modele arhitecturale de sorginte rurală; de factură urbană., la rândul lor cu expresii arhitecturale autohtone sau cu împrumuturi alogene.

Expresiile arhitecturale sunt circumscrise unui spațiu psihosociologic definit de:

- locuitori cu ocupații preponderant agricole;
- locuitori cu ocupații urbane cu reședință la periferie;
- locuitori aparținând unor grupuri entice cu tendințe de enclavizare economică și socio-culturală (de ex. Romii).

Vor fi trecute succind în revistă unele clase de locuințe reprezentative pentru constituirea unor forme arhitectural-urbanistice specifice:

- locuințe permanente din gospodării preponderant bazate pe economia agricolă;
- locuințe permanente ale locuitorilor care lucrează în oraș (așa zisa clasă mijlocie, în curs de constituire în România);
- locuințe de vacanță (mai rar de retragere).

Concluzie: în spațiul periferiei orașelor mari românești coexistă un amalgam de forme arhitecturale ale locuinței individuale.

Locuințe colective noi în București. Către o revanșă postumă a modelului progresist ?

asist. drd. arh. Vladimir Vinea

Catedra Bazele Proiectării

Unul dintre fenomenele semnificative pentru evoluția urbanistică a Bucureștiului (și a altor orașe mari din țară) în ultimii ani este reprezentat de apariția și multiplicarea proiectelor imobiliare de anvergură în domeniul locuirii colective cu standard mediu și ridicat. Aflate într-un raport de complementaritate cu "parcurile rezidențiale", aceste proiecte aspiră să creeze repere urbane, la scara cartierelor și chiar a întregului oraș.

Pornind de la această realitate, prezentarea investighează surprinzătoarea perenitate a unor modele urbanistice aflate în aria de influență a Cartei de la Atena. Decuplarea conceptuală a acestor mini-cartiere de blocuri față de stocul considerabil de experiențe și practici urbane acumulate în Europa începând cu anii '70 este pusă în legătură cu recenta însinuare în discursul public al administrației locale a unui imaginar urban hiper-modern.

Pe un palier secund al analizei, proiectele imobiliare în cauză prezintă interes ca ipostaze ale unor strategii complexe de comunicare. Produsul arhitectural este promovat pe piață, prin apelul constant la valori și aspirații perene ale potențialilor clienți. Acestea se înscriu însă într-o sferă în mod voluntar limitată - spațial, social și financiar. Legăturile cu orașul de dincolo de limita condominiumului sînt strict funcționale.

Explozia investițională în domeniul construcțiilor nu face astfel decît să sporească urgența unor dezbateri în mediul profesional și în cel academic privind spațiul public bucureștean și relevanța acestuia într-o lume a realității mediate.

De la banalitate la inovație în locuința colectivă.

Propunere de clasificare a tipologiilor apartamentelor locuinței colective pe baza unui model matematic

lector drd. arh. Petre Vencu

Catedra Sinteză de Proiectare

În cadrul temei propuse pentru lucrarea de doctorat, și anume "Proiectarea locuințelor colective - deziderat și limite în creația arhitecturală contemporană", se constituie ca o necesitate prezentarea metodei care stă la baza întregii cercetări și anume utilizarea unui model matematic ce oferă posibilitatea sistematizării informațiilor după criterii unitare. Astfel, prin depistarea unui domeniu optim de scheme funcționale se poate ajunge la o optimizare a proceselor de proiectare precum și a elaborării de acte normative. Miza este obținerea unor scheme funcționale corespunzătoare variantelor care să se constituie în tipologii de locuire.

Tipologia nu este luată în seamă aici în sensul cel mai strict și înghețat de clasificare, ci într-o perspectivă dinamică de transformări generale și de recompuneri succesive de teme comune unui ansamblu de formulări spațiale.

Se pornește de la definirea și caracterizarea spațiilor funcționale, se trece apoi la stabilirea relațiilor de cooperare și necooperare între spații, ajungîndu-se în final la determinarea multimei schemelor funcționale de principiu posibile. După această primă fază, se trece la analiza calitativă a schemelor funcționale, cu scopul de a evidenția și promova cele mai valoroase tipuri și categorii.

În principiu, metoda de stabilire cantitativă și selectivă a variantelor posibile ale schemelor funcționale la apartamentele de 2,3 și 4 camere utilizează noțiuni din domeniul teoriei mulțimilor, pe bază de permutări, aranjamente și combinații de elemente, care, în cazul de față, sunt considerate spațiile funcționale. Metoda reprezintă un început modest, care însă își poate amplifica și exploata potențialul prin includerea în studiu a calculatorului și a software-ului.

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006

9

Intimitatea spațiului construit

prep. drd. arh. Vladimir Nicula
Catedra Sinteză de Proiectare

Demersul meu doctoral nu are în vedere definirea caracteristicilor intimității în contextul cunoscut al locuirii individuale. Nefiind un studiu de program și nici o listare a unor caracteristici pe care un spațiu "intim" trebuie să le îndeplinească, teza mea este, mai degrabă, o cercetare a mecanismelor de percepție spațială ale individului, mecanisme care îl pot pune în situația unei relații de intimitate cu un spațiu construit, fie el spațiu public, chiar și lipsit de calități arhitecturale sau urbanistice. În plus, m-a interesat să descopăr în ce măsură ceva particular, accidental, care ține de hazardul unei scurte clipe, poate deveni expresia ultimă a individualității și poate duce la apropierea și includerea unui spațiu construit în interiorul limitelor universului intim.

În această ordine de idei, o incursiune în ceea ce reprezintă intimitatea în Bucureștiul zilelor noastre, poate fi, prin impactul experienței imediate, echivalentul unei ecografii la nivel de fapt urban, pentru evidențierea aspectelor care mă interesează cu precădere.

Trebuie menționat, încă din debutul acestui text, că finalitatea "analizei bucureștene" este intenționată a fi un contraexemplu pentru ce înseamnă delimitarea și respectarea intimității. Cititorul va trebui să parcurgă un drum invers, de la faptul evidențiat ca negativ, către ceea ce ar trebui să fie, în ideal, o situație urbană corespunzătoare cu nevoile reale ale locuitorilor unui oraș.

Deci, deși convingerea mea este că Bucureștiul ofera o paletă vastă de "locuri ale intimității", în cadrul unei experiențe urbane complexe, tot în spiritul bucureștean se află și potențialul distructiv al acestui sentiment de identificare intimă a indivizilor cu propriul lor oraș.

Secțiunea II

Practici de utilizare a spațiului public, dispozitive spațiale și utilizări specifice

arh. Vlad Eftenie

Catedra Sinteza de Proiectare

Studiu de caz : Analiza existent și premise de reconfigurare ale pietonalului și fațadei ansamblului comercial Unirea - București

Demersul teoretic urmarit in capitolele anterioare aferente studiului doctoral au evidentiat mecanismele prin care obiectele arhitecturale - în dimensiunea lor urban? - ca suport al activitatilor utilizatorilor se constituie ca surs? evocatoare de imagini, raspunzand nevoilor acestora, contribuind sensibil la conformarea comportamentelor utilizatorilor.

Ajuns in acest punct demersul se structureaza din perspectiva unei metodologii specifice de analiza si formulare a unui sistem de recomandari menite sa aduca - palpabil - de la nivel teoretic la nivel practic conceptele puse in discutie pana la acest punct al studiului. Pentru aceasta cazul ansamblului Unirea - tandemul indisociabil pietonal aferent / fatada a oferit un suport de studiu viabil si complex prin problematica pe care o avanseaza, atat la nivel local cat si ca ecou la nivelul orasului, ca punct nodal de circulatie si cu vocatie comerciala traditionala.

Aceasta analiza face parte integranta din studiul de doctorat ca si exemplificare de aplicare a metodologiei de studiu a spatiului public elaborate si are o finalitate practica - in acord cu interesul exprimat al autoritatilor orasului Bucuresti catre un studiu structurat al spatiilor publice municipale.

Exista doua componente majore, prima incluzand piata urbana si strada ca ipostaze esentiale ale spatiului urban in sine si cea de-a doua - cadrul construit, reprezentand prezenta "Cladirii in oras" - fenomenul arhitectural in esenta sa constitutiva si fenomenologica. Tranzitia intre cele doua ipostaze (spatiu public exterior/interior) este realizata la randul ei prin dispozitive spatiale specifice.

Studiul este orientat catre prezentarea unui scenariu analitic si de proiectie in masura sa valideze cadrul conceptual si metodologic aplicat la nivelul studiului de caz prin elaborarea unor premise de interventie, spre o reconfigurare functionala si de imagine.

Premisa initiala s-a bazat atat pe conservarea / pastrarea / accentuarea / potentarea factorilor pozitivi care definesc zona, cat si pe ameliorarea celor negativi care o greveaza de coherenta absolut necesara datorata amplasarii si functiunii, prin reconfigurari sau propuneri de dispozitive spatiale si configuratii de uz public noi.

Intr-o prima etapa studiul a presupus implicarea unei metodologii specifice de investigatie urbana, secundare imersiunii in sit. S-au urmarit astfel insumarea observatiilor de la fata locului (observatii ce au urmarit situl in diverse etape ale zilei curente, ale zilelor de sarbatoare/ vacanta/ emulatie publica, pe parcursul anotimpurilor, etc.), concomitent cu un studiu fotografic al zonei vizate - ca si "contact sensibil". Interpretarii si sintezei informatiilor rezultate din analiza de sit i-a urmat identificarea disfunctiilor la nivelul spatiului urban - de circulatie si flux pietonal, de

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 11

accesibilitate. O paleta de utilizari specifice observate in situu a servit alcatuirii unei palete de recomandari privind dispozitive si amplasamente susceptibile de a prelua si echilibra functional zona, atat la nivel orizontal - pietonal, cat si in plan vertical - fatada ansamblului Unirea. S-a urmarit astfel ca spatiul public exterior sa capete coerenta ca suport al activitatilor majore de circulatie / tranzitie / socializare / acces in conexiune intima cu cel interior - comercial, prin intermediul unui spatiu de tranzitie - element arhitectural vertical de factura permeabila care sa confirme coeziunea si coerenta de ansamblu a gestului.

Concepte ca permeabilitate, transparenta, accesibilitate, diversitate, continuitate spatiala, traseu, stationare, verde, spectacol, diversitate, optiune vin sa sublinieze si sa defineasca spatii practice de ocupare si utilizare a spatiului, animatia urbana; ambianta vizuala, sonora, olfactiva este exprimata prin texturi si materiale, culoare, lumini, apa si vegetatie care vin sa compuna o scenografie organizata in jurul variantelor de utilizare diurna/nocturna, pe timp cald/rece, etc.

Proiectul isi propune din start distantarea de o atitudine teoretic-exhaustiva, tinand cont de faptul ca nu se pot crea spatii pentru a fi "folosite" de locuitori fara a considera valorile esentiale care fac legatura intre acestia si spatiul utilizat. Imersiunea sensibila are ca scop tocmai relevarea acestei palete de factori specifici - care odata diluati prin alcatuirea premiselor de interventie sa duca la relevarea spiritului locului, intr-o considerare actuala in acord cu evolutia orasului.

Despre vernacular și normailitatea schimbării

prep. drd. arh. Andrei Șerbescu

Catedra Bazele Proiectării

Evoluția situației sociale și economice din ultimii 15 ani a avut (și are) un impact extrem de puternic asupra vernacularului din România. Creșterile necontrolate, neplanificate sau planificate superficial sunt imediat urmate de efecte de degradare a atributelor pe care le considerăm și le numim "autentice" când vorbim despre mediul "tradițional". Schimbările bruște opun o moștenire culturală locală impulsurilor dinamice aduse de o necesară interacțiune globală și provoacă, în primă instanță, contraste tari, stridente, nemiloase parcă.

Înțelegerea generală a "vernacularului", precum și cele mai multe dintre studiile de specialitate, tind să abordeze această noțiune ca pe un fond de clădiri pre-moderne, istorice și tradiționale, ce ar trebui studiate în stadiul lor original, curat, pur "autentic". Există însă pericolul ca acest tip de abordare să limiteze, să izoleze vernacularul și să îl împingă înapoi în trecut, în loc să ajute tradiția să reziste și să se dezvolte, cum ar putea să o facă.

Acest studiu încearcă, prin discutarea noțiunilor de "tradiție" și "vernacular", să afirme nevoia abordării lor ca procese dinamice și creative, care rezultă din interacțiuni culturale, împrumuturi și legături, și care trebuie, în consecință, să se schimbe și să se dezvolte. Este nevoie, mai ales în realitatea României de astăzi, să încercăm să ne rupem de continuitatea și autenticitatea de care suntem atât de interesați când vorbim de tradiție și să nu ignorăm schimbarea și ambiguitatea. Doar renunțând să căutăm numai autenticul, rezistentul și purul, vom putea încerca realist să încorporăm tradițiile vernaculare în proiecte noi și moderne.

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 12

Drama talentului contemporan

prep. drd. arh. Ștefan Simion

Catedra Bazele Proiectării

"Marcel, gata cu pictura, caută-ți o slujbă."

Duchamp, octombrie 1912, Munchen.

Determinismul obiectiv și conditionarea social-istorică respinse cu violență cândva de Sartre, devin în Critique de la raison dialectique, singurul fundament din care poate crește adevărata gândire contemporană. În consecință, definiția libertății dată de acesta este formulată astfel: această mică mișcare care face dintr-o ființă socială total condiționată o persoană care nu restituie în întregime ceea ce a primit din condiționarea sa. Acea parte din condiționarea sa care nu ar fi restituită, nu poate fi decât creația ingenuă. Însă ce poate face acea ființă socială în momentul în care condiționarea socială pe care o primește este de o vastitate inspaimântătoare și se întinde oriunde?

Sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX aduc în dezbatere problema (astăzi banalizată) a morții picturii, inseparabilă de condițiile obiective care au provocat-o: mecanizarea - apariția fotografiei și diviziunea muncii - având ca moment cheie accesibilitatea culorilor de ulei prefabricate în containere ușor de transportat. Pe fondul acestui context semnificativ, trecerea la pictura abstractă este cea care marchează abandonarea figurativului - decesul picturii ca meșteșug și nașterea ei instantanee ca idee. În acest moment în care o generație întreagă de pictori uriași, de la Picasso și Braque la Kandinski și Delaunay, descoperă adevărata semnificație a picturii ca Malerei, Duchamp, în loc să abandoneze figurativul, s-a lăsat de tot de pictat. El inventează readymade-ul, care înregistrând abandonarea picturii, aparține istoriei picturii. Somat să definească geniul, Duchamp răspunde: l'impossible du fer. Gata cu facerea, ceea ce rămâne este numele; gata cu îndemânarea, cu talentul, ceea ce rămâne este geniul, geniul impotenței.

"De ce trebuie să mi se pară că aproape toate, nu aproape: toate mijloacele și artificiile artei nu mai sunt bune astăzi decât pentru parodie?" -Thomas Mann, Doctor Faustus.

Interfața interior-exterior văzută din exterior. Cartierul Vatra Luminoasă- reper sau model?

asist. drd. arh. Daniel Comsa

Catedra Bazele Proiectării

Chiar dacă la nivelul just al percepției, peretele casei sub toate formele sale constituie această interfață între interior și exterior, din afară percepția poate fi diferită. La nivelul trecătorului de cele mai multe ori această interfață între spațiul public și cel privat se constituie printr-un gard înalt opac dincolo de care spațiul public încetează să existe.

Deosebit de importante devin astfel poarta și gardul, în chip de barieră sau filtru. Interfața astfel descrisă capătă pe lângă trecutul sau istoric și semnificanțe psihologice și filosofice. După o scurtă trecere prin istorie a percepției din exterior a interfeței interior-exterior constituită din gardul și poarta casei, mă voi referi la ipostazele pe care aceasta le poate lua în cadrul unui cartier de locuințe bucureștine.

Am ales Cartierul Vatra Luminoasă pentru că există un proiect tip, care ar duce la o imagine unitară în ceea ce privește imaginea exterioară așa cum a fost gândită de arhitect. Mai mult decât atât zona este rezervație de arhitectură, datorită valorii de exemplu pe care o constituie ansamblul de locuințe. De la planșetă până la realul con-

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 13

struit este totuși o distanță, iar în timp locuirea influențează imaginea spațiului.

Întrebările de studiu sunt următoarele: Poate acest reper să constituie un model pentru arhitectura contemporană construită tot mai haotic în peisajul românesc? E bine ca expresia artistică a proprietarului să se manifeste asupra gardului și a porții?

Spațiile de tranziție - modalități de (de)limitare spațială

asist. drd. Vasilica Bondor-Negraru

Catedra Sinteză de Proiectare

Construind, ridicăm limite pentru a rândui spații și întrerupem relații pentru a produce altele. Dacă limitele izolează în cadrul unui ansamblu de relații, atunci limitele devin locuri cu consistență spațială și simbolică.

Limitele obiectului de arhitectură înglobează proprietățile formale ale sistemului de raporturi pe care obiectul va trebui să le stabilească cu celelalte obiecte care intră în aria de influență a spațiului lui vital.

Spațiile limitei presupun a realiza locuri pentru care acțiunile, gesturile și ritualurile au șansa de a deveni memorabile. Aceste limite multiple, în care tranziția esențială interior - exterior este marcată de o grosime a limite ce se transformă în spațialitate, presupun o întindere ce corespunde unei durate mai mari a traversării.

Organizarea secvențială a spațiului (exterior) corespunde unor grade diferite de intimitate, regulă prezentă și în organizarea satelor noastre și preluată și interpretată și în cazul dezvoltării urbane a Bucureștiului.

Gradualitatea relației casei cu spațiul exterior este însoțită de un parcurs controlat, fiecare modul al parcursului medind relația dintre zonele adiacentului. Rezultatul este o imagine conformă cu spiritul spațiului românesc prin curgerea lentă deal-vale într-un orizont permanent ondulat.

Exploatarea potențialului expresiv al spațiului de tranziție este un deziderat al arhitecturii românești din toate timpurile. Acesta reprezintă, prin tipologiile sale specifice, elementul de individualizare, cu posibilități de integrare nelimitate, indiferent de scara și dimensiunile obiectului de arhitectură.

Forme arhitecturale în nocturnă

lect. drd. arh. Cristina Pană

Catedra Științe Tehnice

Arhitectura veche și arhitectura contemporană se întâlnesc pe Calea Victoriei...

Pe timp de noapte, soluțiile de iluminat artificial pot îmbogăți sau pot distruge calitatea arhitecturală a acestei străzi istorice. Există prea puține exemple din prima categorie... Dar chiar mai multe proiecte bune realizate independent, fără a ține seama de context, nu conduc automat la un iluminat urban coerent; dimpotrivă, pot crea haos și poluare vizuală.

Un master plan pentru iluminat este o soluție prin care se stabilesc liniile directe ale dezvoltării prezente și viitoare a iluminatului arhitectural. Tratatând acest spațiu istoric ca pe o singură entitate, cu colecția de monumente și construcții foarte noi ca puncte de interes, imaginile nocturne pot obține unitatea dorită.

Proiectul de iluminat artificial pentru Calea Victoriei (ca exemplu) trebuie să pornească de la o abordare arhitectural - urbanistică, iar acest studiu face primii pași pentru un master plan de iluminat.

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 14

Zgomot alb - forme și discursuri într-o metropolă post-umanistă

asist. dr. arh. Cosmin Caciuc

Catedra Bazele Proiectării

Bucureștiul se confruntă astăzi cu o nouă condiție existențială care-i depășește cu mult granițele și specificitatea. Starea cultural-schizoferică dintre localism patriarhal și globalism energic "pan-european" e încă insuficient cartografiată de o gândire arhitectural-critică. Investițiile majore din ultimii 15 ani propulsează capitala de odinioară pe o orbită a spectacularului "marilor proiecte". În spatele sforăitoarelor slogane de "oraș pentru secolul XXI" stă o idee de modernizare care a început să fie deja investigată prin lentilele studiilor culturale contemporane.

Post-umanismul este noua condiție urbană care a trecut de-a lungul secolului XX printr-o devenire istorică semnificativă. Pentru unii e binecuvântare, pentru alții e destin fatal. Două direcții intelectuale importante dau măsura dialecticii formelor în cadrul prezumptiv de megalopolis ubicuu al cultului imaginii, simulacrului și informației: o avangardă "zgomotoasă" care proclamă pe fundalul larmei orașului, mai abiter, manifestul ironic și uneori cinic al "singularității radicale", și o ariergardă "tăcută" care, sugerând strategiile arheologice ale scoaterii convalescente la lumină de semnificații pentru o ființare autentică dincolo de consum, propune smerit valorile decenței, modestiei și bunului simț.

În spatele discuției despre forme arhitecturale, produsă din cele două paradigme în opoziție, sub scena spectacolului urban, pe un palier intermediar, prezentul eseu caută discursurile și politicile animatoare surprinse între ideologie și contra-ideologie, glisând interesul de la investigarea modului cum se produce semnificația, spre identificarea mesajelor socio-ideologice care se intersectează prin arhitectură pe fondul intelectual, istoric și social al "zgomotului alb" rezultat din coliziunea generală a interpretărilor teoretice divergente.

Tradiție și modernitate în arhitectura de cult bucureșteană.

Criza identitară. Cinsprezece ani de cautări.

prep. drd. arh. Alexandru Călin

Catedra Bazele Proiectării

Studiul își propune să trateze criza pe care o traversează arhitectura spațiilor de cult bucureștene, creștin-ortodox sau catolic, la mai bine de cinsprezece ani de când programul edificării asezămintelor de cult a revenit în preocupările și căutările breslei arhitecților. Materialul se va restrange asupra proiectelor propuse sau executate în București în perioada de după 1990 și se va structura pe trei paliere fundamentale:

- Un scurt istoric al căutărilor teoretice pe tema arhitecturii sacre, căutări începute o dată cu momentul 1990; se vor pune în discuție lucrări scrise de Andrei Pleșu sau Theodor Bacosky, preocupările unor artiști plastici, Horia Bernea sau Sorin Dumitrescu, precum și scrieri din interiorul profesiei începând cu Radu Dragan, Augustin Ioan, Sanda Voiculescu, Smaranda Bica precum studii și proiecte ale arhitecților Andreeescu și Gaivoronski sau Florin Biciuscă. Această enumerare are un caracter convențional și nu valoric oferind o trecere în revista asupra a ceea ce reprezintă preocupări înspre definirea și edifi-

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 15

care spațiului cultic.

- Punerea în discuție cu exemple comentate critic a încercărilor de definire a unei direcții noi în arhitectura scar? contemporană, cu referire la cele câteva concursuri cu rezonanță organizate de Patriarhia Română precum și la cele câteva exemple remarcabile edificate în spațiul ortodox sau catolic bucureștean.
- Discuție asupra relațiilor reliefate și punerea acestora în contextul "modernității contemporane"

Aspecte ale relației oraș - mare/port în constanța la începutul secolului xx

prep. drd. arh. Irina Băncescu

Catedra "Istoria și Teoria Arhitecturii"

Peisajul marin reprezintă interfața a trei elemente (pământ, apă și aer), considerate în evoluția lor dinamică. Spațiul dintre malul apei și teritoriu a fost întotdeauna teren de frontieră, loc nesigur și hibrid, domeniu ba al mării, ba al pământului, zona conflictuală în care se adună resturile ambelor părți. Această graniță reprezintă locul simbolic și originar al ideii de limită a orașului, loc în care acesta din urmă se interoghează asupra formei sale și asupra raportului său cu spațiul și natura.

Prin analiza situației urbane în zona frontului la apă se pot individualiza și descrie valorile și semnificațiile specifice atribuite raportului dintre contextul construit și cel natural într-un interval specific al istoriei Constanței. Perioada înfloritoare de dezvoltare generală inițiată cu reintegrarea Dobrogei în teritoriul național în 1878 este caracterizată de transformări enorme la toate nivelurile (fizic, funcțional, social, cultural etc.) în ceea ce privește zona de graniță pământ-mare în Constanța. De mare importanță în conturarea mai fidelă a valorilor atribuite frontului la apă în acea perioadă este vocea publică a promotorilor culturali, care imaginează încredători o viață mai bună pentru oraș și își exprimă ferm această atitudine în presa vremii.

Toate predeterminările vieții urbane care duc la anumite procese de transformare a coastei constănțene, materializate prin elemente specifice de legătură oraș-mare, constituie cadrul în care Constanța încearcă să își construiască imaginea competitivă dorită pe malul apei.

Secțiunea III

București, secolul XIX. O restituire

conf. dr. arh. Gabriela Tabacu

Catedra Bazele Proiectării

Lucrarea își propune să prezinte etapele de abordare a unui proiect de reabilitare, refuncționalizare și extindere a unui imobil de secol XIX din București, clasat pe lista monumentelor de arhitectură și, de asemenea, fazele de desfășurare a șantierului.

Prezentarea pune în evidență principiile, factorii de decizie și elementele determinante ale unei asemenea întreprinderi și nu eludează impasurile sale inerente, punându-i în discuție reușitele și eșecurile.

Renașterea arhitecturii - conversie și reconstrucție. Interfața dintre vechi și nou

conf. dr. arh. Cristina Victoria Ochinciuc

Catedra Bazele Proiectării

Istoria arhitecturii este traversată de constanta schimbării. Multe clădiri au urmat destinul regimurilor fie politice, fie religioase sau economice. "Dramatizarea istoriei clădirii" sau "recunoașterea" poate fi drumul spre transformarea, integrarea și redescoperirea orașului? Arhitectura trebuie să fie și trebuie să devină "o serie de evenimente" mai mult decât o acumulare de obiecte.

Procesul prin care se urmărește prezervarea socială în aceeași măsură cu cea a prezervării valorilor culturale în mediul construit poate fi definit prin "conservarea integrată". Mulți practicieni care s-au preocupat de transformarea clădirilor au încercat să descopere rădăcinile transformării orașului.

Valoarea culturală este în general atribuită arhitecturii elitei educate sau monumentelor. Dar istoria orașului s-a construit prin clădirile în care oamenii trăiesc și muncesc. Asemeni multor alte orașe, Bucureștiul traversează perioada "dublei exproprieri", cea a locului și apoi a culturii și în același timp, perioada arhitecturii profitabile.

Dacă noua arhitectură, pe care o putem numi "moștenirea viitorului" este vitală pentru oraș, redescoperirea, reabilitarea și reutilizarea vechilor clădiri și spații urbane este cu mult mai semnificativă în înțelegerea vieții Bucureștiului în secolul XXI.

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 17

Generarea formei prin algoritmi genetici - preocupări teoretice, instrumente și exemple

asist.drd.arh. Andra Panait

Catedra Bazele Proiectării

Tehnologia prezentului face ca demersurile de căutare a formei să pătrundă în zone până acum inaccesibile. Dezvoltarea tehnologiei de calcul în ultimele decenii a atras și arhitecți, iar știința algoritmilor a fost îmbinată cu legi biologice ducând la posibilitatea de a lucra într-un mod abstract cu regulile acestor domenii.

Deseori arhitectura s-a inspirat din natură, din formele și structurile ei, de la simple decorații sau aluzii la forme organice până la metode mai subtile, care încearcă folosirea principiilor care stau la baza proceselor prin care apar formele naturale.

Încercările continue de a descifra mecanismele evoluției au dus și la apariția unui tip de algoritmi - algoritmi genetici, deja conturându-se moduri în care aceștia sunt folosiți pentru generarea de forme urmând criterii complexe și parametrizabile.

Scopul folosirii acestor metode variază de la simpla utilizare a lor ca "generatoare de idei" până la privirea lor ca elemente de bază ale unei arhitecturi "evoluționare" al cărei scop este aducă în mediul construit echilibrul și simbioza care pot fi găsite în cel natural. Prezentul studiu investighează diversitatea abordărilor și motivațiilor din spatele acestor demersuri.

Spații publice, în țesutul vernacular al Bucureștiului

prep. drd. arh. Mihai Duțescu

Catedra Bazele Proiectării

<i>spațiul public</i>	cadrul vieții publice a comunității.
<i>spațiul privat</i>	limitele spațiale impuse de viața privată și semnificația conferită de ritualul și ritmul interior ale cadrului intim de viață.
<i>spațiul constituit</i>	spațiul controlat, dens, solid, al sferei publice și private totodată; este definit cu precizie și caracterizează momentul prezentului în transformarea urbană contemporană.
<i>spațiul nomad</i>	mai puțin dens, fluid, gol, anonim, dar nu lipsit de semnificație; reprezintă șansa orașului de a urma o permanentă evoluție, echilibrează.
<i>spațiul de tranzit</i>	loc în peisajul urban aflate în permanentă transformare, eliberat de semnificație și continut fix, dominat de eveniment; este susținut de acțiunea individuală / colectivă de walking; poate să dea naștere așa-numitelor "walkscapes".

Viața contemporană este definită de ritmul alert al consumului și de o dependență de imagine și eveniment. Înstrăinarea nu mai îngoasează: omul de azi acceptă și chiar își îngăduie izolarea. Viața urbană înseam-

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 18

nă consum și cultură populară, într-un (adesea) erzaț de dinamică urbană. Cadrul desfășurării acestui scenariu nu poate fi decât unul continuu, fluid, într-o permanentă transformare. Funcțiile acestui tip de spațiu răspund unei comunități umane eterogene, multiple ca interese, etnie, cultură, vârstă și sex - o societate de individualități.

Paradoxal, în București chiar există cadre urbane care să răspundă unui asemenea amestec.

Posibilități: un spectacol spontan | o imagine | o acțiune care implică | un loc care oferă libertatea expresiei | un traseu care provoacă | o alveolă care invită și protejează | o buclă spațială | un loop etc.

Tehnologii ecologice. Arhitectura devine dezvoltare durabilă

prep. drd. arh. Carmen Duțescu

Catedra Bazele Proiectării

Modelul dominant de dezvoltare a lumii contemporane îl reprezintă modernizarea occidentală, aplicată într-o viziune optimistă la scara întregii planete. Toată această dezvoltare are însă și efecte nefaste: deteriorarea stratului de ozon, ploaia acida, încălzirea globală, degradarea solului natural, sfârșitul resurselor subsolului, toate elemente de care depinde însăși viața. Desigur că și viziunea economică și cea ecologică sunt parțial adevărate dar sunt în același timp interdependente, căci economia mondială depinde de ecologia mondială. Modelul care tinde a fi adoptat este acela al durabilității.

Istoria arhitecturii este, de fapt, istoria constituirii sistemelor plastico-structurale: aceste sisteme se bazează pe materiale specifice unei regiuni, pe manopera proprie uneltelor unei epoci și tehnica folosirii lor, pe un sistem de gândire caracteristic unei anumite perioade a civilizației. Tehnologia marchează momentele esențiale în evoluția arhitecturii, fiind nu numai suport și mijloc, căci în tehnologie se ascunde soluția dezvoltării viitoare.

În căutarea unei estetici ecologice, arhitectura durabilă revine în final la sisteme de funcționare și implementarea lor. Dacă anii '90 erau marcați de principiile high-tech, secolul XXI este caracterizat de o abordare mai mult organică și biologică, formele euclidiene și high-tech-ul fiind o experiență asimilată. Viziunea contemporană se bazează pe biomimesis | a proiecta și a învăța imitând natura și ecomimesis | a proiecta utilizând analogii cu ecosistemele și ecologia. Clădirea în sine este privită astăzi ca un ecosistem - beneficiile acestei schimbări de atitudine sunt eficiența crescută ca sistem energetic și adaptabilitatea la exigențele umane.

Demolarea Bucureștiului. Pe timp de pace.

asist. arh. Cătălin Berescu

Catedra Bazele Proiectării

Începînd cu anul 1983 Bucureștiul a suportat cea mai extinsă acțiune de demolare performată asupra unui oraș modern pe timp de pace. Documentarea procesului demolării s-a făcut mai cu seamă cu privire la clădirile istorice dar noile abordări tind să recupereze și memoria locuitorilor ca parte a unui patrimoniu, din păcate irecuperabil. Demolarea e momentul în care arhitectura devine spectacol public, unul care atrage și fascinează. Există o poetică a demolării care merită scoasă la lumină și care se scaldă într-o impură desfășurare de psihisme asociate: de la violență purificatoare la eradicarea memoriei prin *tabula rasa* sau la reinstituirea ei prin cultul ruinelor.

Comunicarea își propune să ilustreze marile momente ale demolării, spectaculoasele mutări de biserici dar și nașterea marilor spații ale dezordinii care încă mai definesc Bucureștiul. Memoria tulbure și uneori incertă a bucureștenilor e solul pe care indiferența autorităților plantează astăzi mărețe ctitorii imobiliare. Tinguirea continuă a celor care au trăit istoria pe viu este acompaniată de nașterea unor mitologeme cu care operează cei care nu au cunoscut *acel* București.

Asistăm astăzi la un moment marcat de acțiuni radicale de strămutare a populației, care se fac în numele recuperării orașului dar care deja crează mari probleme pentru dezvoltarea lui. Explozia *bidonville*-urilor este un exemplu pe care comunicare îl va ilustra.

Corpul uman model pentru arhitectura

prep.drd. arh. Emil Ivănescu

Catedra Bazele Proiectării

De-a lungul istoriei, ideea de frumos a fost supusa numeroaselor analize și comentarii. În permanență se avea în vedere încercarea obiectivării ei, găsirii unor legi, reguli, proporții în baza cărora frumosul să nu fie o calitate iluzorie și fără substrat, ci, din contra, perenă și extrem de puternică. Omul occidental a găsit acest model de legi în imaginea pe care și-a format-o despre corpul său.

Textul analizează aceste moduri de gândire aparținând diferitelor perioade precum și influența pe care au avut-o asupra arhitecturii. De asemenea, el face referire la contemporaneitate, când, se crede că aceste modele de inspirație au dispărut. Textul postulează o continuitate a modelului corporal și descrie succint cum se manifestă.

bucurești, forme urbane și de arhitectură

sesiune de comunicări științifice | 6 - 7 aprilie 2006 | 20

CIVIC - prezentarea proiectului de diploma de master româno-francez 2006

Echipa:

crp.Crina Coliban, urb.Mona Edulescu, drd.arh.Toader Popescu, drd.urb.Octavia Stepan, drd.arh.Irina Vencu

În continuarea pregătirii teoretice pluridisciplinare a programului de master româno-francez Dezvoltare Urbană Integrată, s-a propus studenților realizarea unui proiect de restructurare și dezvoltare urbană în zona centrală, pe un teren de cca 100 ha. În perspectiva apropiatei integrări europene, se justifică o intervenție importantă în această zonă strategică a orașului, prin care să i se valorifice potențialul și principala resursă, anume spațiul liber.

Perimetrul de studiu, în jurul actualului Palat al Parlamentului, este delimitat de principalele artere de circulație din zonă. În prezent, zona apare ca o imensă cicatrice, pentru care o grefă de țesut vechi ar fi respinsă. Ignorarea reliefului, uitarea traseelor vechiului țesut, inaccesibilitatea gândită inițial și prelungită până în prezent, au făcut ca locul să fie perceput ca ceva artificial. Toate traseele din jurul ei sunt nefirești, străzile dau ocol - nu irigă, locul fiind astfel inert.

Pentru acest sit arhi-cunoscut și foarte controversat, echipa formată din crp.Crina Coliban, urb.Mona Edulescu, arh.Toader Popescu, urb.Octavia Stepan și arh.Irina Vencu propune o rezolvare cât mai realistă, ce vizează în principal căutarea unor modalități de naturalizare a intervenției în sit.

Proiectul pune în patru dialoguri distincte fiecare dintre cele patru fațade ale Palatului Parlamentului cu teritoriul învecinat, conturându-se tot atâtea zone de intervenție. Subordonarea actuală față de trei mega-structuri - fosta Casă a Poporului, viitoarea Catedrala a Mântuirii Neamului și vechiul stadion din Dealul Arsenalului - este pozitivată într-un dialog între ce a fost, ce este și ce va fi, miza conceptuală a proiectului fiind armonizarea celor trei C: Constituție, Cultură și Civism - cele trei dimensiuni ce definesc o societate.

Organizatori Sesiune de comunicări științifice

Coordonatori manifestare

Prof.dr.arh. Mircea Ochinciuc
Director Departament Bazele Proiectării, UAUIM

Prof.dr.arh. Daniela Rădulescu Andronic
Secretar Științific Facultatea de Arhitectură UAUIM

Organizator

Lect.dr.arh. Gheorghe Roșu

Colectiv redacțional

Lector dr.arh. Gheorghe Roșu
Asist.drd.arh. Andra Panait
Ing. Elena Dinu
Secretar Catedră anii II-III Laura Grosu

Grafică

Afiș sesiune: lect.drd.arh. Razvan Luscov
Catalog sesiune: Asist.drd.arh. Andra Panait
Afiș UAUIM: ing. Elena Dinu

Secretariat

Sectiunea I - Comunicări
Secretar - Asist.drd.arh. Camelia Rozan
Sectiunea II - Comunicări
Secretar - Prep.drd.arh. Carmen Duțescu
Sectiunea III - Comunicări
Secretar -Prep.drd.arh. Ionuț Anton
Sectiunea IV - Masa rotundă
Secretar -Asist.drd.arh. Ioana Virginia Popescu

Sponsori

Alexandru Andrieș
Octavian Iliescu
Total Ami Design
M&M Concept 2003
Scafa Studio Srl
S.C. Tofan Arkitect
Dorin Ștefan Birou de arhitectură
Grama Niculae - Birou Individual de arhitectură
S.C. Artvad Proiect Grup Srl
Mircea Ochinciuc - Birou individual de arhitectură